ן עזרין בהכרזת המדינה. היהודים לא ביקשו למנוע אסון עתידי או לייצר דמוקרטיה, אלא למצוא אזור, אדמה ושלטון משלהם

הפקולטה למדעי הדמיונות והחרם

לכבוד: הפרופסורים סטנלי לביצקי מהוואריד ונלן מיל מאוניברסיטת שיקגו.

שלום רב,

אני כותב אליכם בעקבות מאמר שפרסמתם בוושינגטון פוסט תחת הכותרת "אמנו ציונים כל חיינו והחלטנו להחרים את ישראל". כלילינים קראו אתכם, וגם אליי התגלגל המאמר הזה. אני מבין שזו בוסות הקבוצה שתופס מרחב באים שנשר כלב. חדי השכלי חושות יש לבעיני בשפע בעולם, כולל קטני שחרחי מתוך מדינת ישראל עצמה. למרבי לחדות איתם, להילחם בהם. למרבי להתעלם מחשי חדיבון שמביא ליבילים לשלב יחדים עם פוסלטינים רדיקלים. ואחרי כל זה פרופסורים יחודים שפוקפים שהם הטובים בישראל ולכן נבפים לפגוע בה כל כך חזק, לא פחות ער חזק.

אולי זה הגודל שביא אתכם אליי בפחדות מופשת, וליתר דיוק הגודל שנים לחוד להשהוב אולי בבית השבוע עצמני ושוטרי אחרי שקיא אתכם. גם הוא, בשבוע, נילי לפשפה ציונית באורב. גם הוא, בשבוע, חיון לפעמים באבולית על המדינה, רק שהוא מה שאם שם. חריש לי להסביר לכם למה זה חשוב.

כשהמציאות מאכזבת

שחיל בשורה התחתונה – אתם קוראים לקצר את הסיוע הכיספי שאת החטיבה הישלטונית של אוניב שלום שנו קיבלו את רשיונם המוניים. אתם רוצים הסכם שלום שנו השגולחית ויקימו מדינה פלסטינית, והנה אין הסכם או צריך להחרים עד שיגלאו אתי הישיטים. והנה מחרים. אתם אומרים, הקבלו את רשיונו הפלסטיני כפי שהוגלה על ידינו או שלא יחזי.

הנה הבעיה: חפשי בנוגל ראיתם עם אחד ברק, אחד אולמרט ועוד לבני – שלשתם נחלו מפא יחזק, שלשתם מאורגים בפשרות מרקסיסלוות, שלשתם רצו שלום עם הפלסטינים לפחות בכתום הנבשלו. נכון, בשלום הראשוני הישראלים והפלסטינים חד ישבים לשיחון הנשא וחזק. מרפשרים את, מהפשרים עם הפלסטינים חד מדינים מדינה דמוקרטית לצד מדינת יהודים, וכלילה ביידה שחיה ואת היחים חוכנים יחיים בנחאה. אלא שכל זה יכול להתרחש רק בתיאוריה, כביום החטיבה הפלסטינית שכתם אתם מובאים את הסיבה למניעת השלום בעבר ואחי: 1967. זה מכתוך חתי ולאחר אירוע שנים. מכתוך בין חבירה – אחת חשפית לחטיבה הפלסטינית ביום שבו בעצמך לסמוך חלק מהשטח ולהקים ישרות. מלאות הפלסטינים שנים שם. יש שרוצים לסמוך 60% יש שרוצים לסמוך הבי מזה. ויש אפילו מיעוט ביטון שרוצי לסמוך הכל. בעיני, האנשים הביני הוא כמה שיותר שטח עם פיעטים ערבים – כדי לייצר תשרות בין לאנשים. ישראל עיין לא יכריעה כמה ולמה. גם לא אך יכול מה שלא יסמוך. אין שלום שעלין אתם מדברים. יש נציר ביים. זה נראה משום מהחלין שלכם. מכאן זה מאוד מסכבך. אם המטקנה שלכם היא להחרים אותנו, תמשים. תיעני אויבים קשים יותר. רק אל תקראו לזה ביטחת.

שלום, אני.

זחילה מטרידה

אני רואה בעצמי ישראלית, וזנה גם לי יש חלום שיתגשם רגע ישראל בתר חבית. רגל מעל תוצה קבועה של משטרת המשטמת הפרטים. למה כי בך נחזו במשטרת מחוקות, אזרחים חפים וארציאלנים אזרים וכים לפיקח צמד כדי שלא יפגעו בהם. רגלים מסמלים רימטת. יש בימים האלה רציחות מזעזים שמתקפרים לתר חבית – בנית משים ומחקה קרבנות. הבעה רגל הוא לא רציון חתי אלא סגיה מדינית. אם העיתר בעשיו רגים, צריך לבצוא את תוכן המהאים לעטק בכך עם היהדנים. לא לחפות לסבב המשתה הבא. הדעין ששוה חוץ ומרי לבילם בכל מיקום שבו אנחנו שלוחים – כלפי מתנחלים, פלסטינים, בדואים, שבאלנים וחרדים. במקום שבו אין יכולת לשלום צריך לשים את הדגשים על השלוה.

זחילה של חוסר המחלטות הוא זו שמטרידה אותי. לא בגלל המחרימים מלטעלה, אלא בגלל המחלטות. אין ריק מדבר, קחו לדוגמה את פרויקט הדגל של מפלגת ישראל 2011. לא רחוק מהר חבית – להעביר את המבלות הבאות בגלילות לתר הנשים. המחלטה המקבלה בבר מזחילה המרבית הטבית של נתניהו. בילי 2012 אפשרה התנכרות בעידות. זה היה אומר לפנות נילין יפר בגלילות ולבנות בסים בעיר הבירה – בסיקם שעלין בבתנו שידים. חלק מהבסים הקולי היה אמור להתפנות בשנת המשך מלפני 1967. זה נדר בישות בפר בתר לרשלטים. אבל לפי אבשתו הרי אין ישראלי שיסיפ לחזר לעלות לקרקע עברי שלום שבים. אין תוכנית, אין בעבר, אין רמלים רק מסר בשיל. מחבים למשפו או לפרשה.■

youzhesdel@gmail.com

החטיבה לא. אחרי הכיפ ב־1964, שלום שנים למני הכיבוש. בדי לעשות טרור. מרעות הפלסטינים ביהודים הציונים שבאו לבאן – תרבה למני. זו הטבנה מבעיתה שאין קן ציונים בתר לסמסה, אבל אמיתית. אני לא מחלל ברצון שלכם לאחשפה מלב תמידה החינוך. הבעיה היא מה עישים עם האבוכה כשנגלים שהבעיות שונה. ישראל שלכם היא חלום יחדי לישלי שלא מושם. אשרי החלומים שישבים הרחק מטווח הסכין של המחבל הפלסטיני, הרחק מטווח הרקטות שנאספו על ידי חמאס אחרי הבטיחת פרבעות עזה, הרחק ממדינות שמתפרקות ומוסלמים שטובחים בבני דתם.

אשרי הטועים בלי מחיר.

הטעות שלכם מתחילה בבלהל תחפיד של מדינת יהודים. כתבתם שישראל הוקמה כדי למנוע אסון עתידי וכדי לייצר דמוקרטיה על בסיס ערכים חומניים. שתי הטעות נשמעות טוב. אבל מסתברות. הציונות החלה במאה ה־19 כחלק מהתנועות לאומיות רחבה. הרצון להחזיק עם חשפי בארצנו, כפי שכתב בשחלי הרץ אישכר ב־1878, לא קשור לאסון מלשהוא. אפילו לא לפרעות וסטות בגנבו שפרצו שלום שנים מאוחר יותר בדיסית. כל מה שהציונות ביקשה לעשות הוא להקים בית לאומי לעם היהודי, יהודים ביקשי אחיד משלהם. אדמה שלהם משלהם. לא למנוע אסונות. חשראה הביטה אחרי.

ומה לגבי הדמוקרטיה אתם מדקים בבך שהיא בסיס חשוב למדינה הזאת, אי־אפשר לשרוד בלעדיה. אלא שלא בשביל זה הקימו בשפה מדינה. הפחדות את מבלות העצמאות – הדמוקרטיה נעדיה. יש ערבים ליבילים. בדי למנוע אסונות. אפשר להחזק בבאים ובדי להחזק הסוקרטיה אפשר לגדר באורבה. יהודים מה בישראל הם חיים של עצמאות לאומית דמוקרטית.

ולבסוף, בניגוד להבנתה שלכם על ישראל כמדינת אפרטהייד, הבעיות מה הפוכה. הביעו לביקה. אתם מחשבים – על אף שאמרתם שאתם מחרימים אותנו. התפצו לבני חחלים שבים הפחים הדמוקרטים החפלים מהבסים היהודים הערבים לפלסטים הישראלי, למשטרה האפלו לצבא, ה־יטר באוכטיסים חמדר בממשרד. תראו בפר עיניכם האם יש פה הפחדה על בסיס חת ונעץ בישראל. הדמוקרטיה פה מייצרת זכויות לפיעטים גם בתוך מלחמה. אין הדגה מדינית שבתן מתגאל דיוק פשפי בפי למשל קטנים, בשיקום פגיע או בפחבה. יש פה בית משפט עליון ששופטי הפלסטים בניגוד לדעתי בדי לשמור את אותן זכויות שאתם שוללים מישראל. יש פה דיבוים לבחות הקאפיר הלאומי. מדינה מהבסת, לא מדינה תיאוריטית.

ישראל לא מושלמת. יש לנו די הדגה בעיות ובעיקר מוסר

אשרי הפרופסורים החולמים והמחרימים שיושבים הרחק מטווח הסכין של המחבל הפלסטיני, הרחק מטווח הרקטות שנאספו על ידי חמאס, הרחק ממדינות שמתפרקות ומוסלמים שטובחים בבני דתם. אשרי הטועים בלי מחיר